

IMET2000

T +44(0)20 8235 4032, F +44(0)20 8869 3270

E colin.green@ucl.ac.uk

harrietjpaul@gmail.com

Травень 29, 2020

Рекомендація для обрання академіка Комісаренка Сергія Васильовича
Президентом Національної академії наук України

Шановний академіку Анатолій Гольцев,

Як іноземний член Національної академії наук України та завідувач кафедри кріобіології, заснованої ЮНЕСКО в Україні, я радий можливості висловити свою думку щодо кандидатури академіка Сергія Васильовича Комісаренка на пост президента Національної академії наук України. Мій власний постійний інтерес і участь в дослідженнях в області низьких температур, що проводяться в Інституті проблем кріобіології і кріомедицини (ІПКК) в Харкові, бере початок у 1983 р, коли я, як голова Британського товариства низькотемпературної біології (SLTB), прийняв запрошення від тодішнього директора ІПКК, професора Миколи С. Пушкаря, і зібрав групу з тридцяти вчених з усього світу, щоб приїхати в Україну на велику конференцію в Харкові. Я був зачарований цим досвідом і з того часу, разом з моїм близьким другом професором Баррі Фуллером, продовжую прекрасні і плідні відносини. Моє обрання іноземним членом НАН України в 1998 році стало одним з найбільш значущих моментів у моєму житті.

У наступні 37 років я часто зустрічався і обговорював важливі наукові питання з академіком С. Комісаренком. Українські колеги зможуть краще, ніж я, дати оцінку його науковому, політичному, культурному, економічному та екологічному впливу на власне суспільство і культуру протягом довгої і почесної кар'єри. А я хотів би зосередитися на тому, що вважаю його сильною стороною, а саме на його міжнародному баченні і прагненні просувати українську науку через тісні контакти і співпрацю із зарубіжними центрами передового досвіду. Це було надзвичайно важливо для України у перехідний період від закритого світу в складі СРСР до незалежності. Що мене найбільше вразило у 1983 році, це високий інтелектуальний потенціал молодих аспірантів в ІПКК і їх прагнення дізнатися більше, але було так сумно бачити, що їм заважають погане фінансування, застаріле обладнання і фактична неможливість публікуватися за межами СРСР і бути об'єктивно оціненими незалежними експертами.

Коли я зараз відвідую Україну і беру участь разом з професором Фуллером, наприклад, в щорічній конференції молодих вчених, контраст просто приголомшливий. Коли ваші молоді українські вчені їдуть за кордон на зустрічі або на навчання для отримання більш високих ступенів, вони успішно конкурують з кращими в світі. Я думаю, що роль Академії полягає у більш активному розвитку міжнародного співробітництва, зокрема, з європейськими партнерами, і в тому, щоб вивести перспективних молодих українських вчених на світову арену, не допускаючи при цьому катастрофічного відтоку мозків. Саме тому я вважаю, що академік С. Комісаренко якнайкраще підходить для провідної ролі в нашій Академії.

Чому так? З довгого переліку дуже високих посад, які він займав, зрозуміло, що він є кваліфікованим і дипломатичним координатором, так необхідним для захисту фінансування досліджень від інших протиборчих інтересів. Знову ж таки, його міжнародні зв'язки можуть бути тут корисні. При моєму особистому спілкуванні з ним, я був найбільш вражений його широким колом інтересів від основ фізики до найскладніших генетики, молекулярної біології та біохімії, його фундаментальним розумінням медицини і медичних досліджень. Ми кілька разів зустрічалися в Харкові, коли він очолював виїзну місію по оцінці та аналізу ІПКК. Він був суворим, але справедливим і висловлював конструктивні критичні зауваження. Його інтерес до питань прав людини і справедливого суспільства я зазначив, коли ми кілька разів зустрічалися в Лондоні, за часи його служби Послом України у Великій Британії (1992-1998 рр.), і знов таки ці питання стають все більш важливими зараз в світі, який переживає кризу.

На закінчення я без вагань рекомендую академіка Сергія Васильовича Комісаренка на пост президента Національної академії наук України.

Щиро Ваш,

Колін Грін

Почесний професор хірургії, Університетський коледж Лондона (UCL),
Завідувач кафедрою з кріобіології (ЮНЕСКО) та іноземний член Національної академії наук України, засновник і почесний науковий директор Інституту медичних досліджень Нордвік Парк (NPIMR-UCL).

Засновник, директор з розвитку співробітництва із зарубіжними країнами та скарбничий Міжнародного фонду медичної освіти 2000 (IMET2000).